

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/232/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207720
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617207720.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. XXX/XX, L. M., o zaplatenie 1.265,53 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6Csp/173/2017-62 zo dňa 17. apríla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie ponecháva nedotknutý vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 752,05 eur vrátane príslušenstva a lehoty splatnosti.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 752,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 06.07.2015 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal z toho, že právny vzťah založený Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500079659 je vzťahom spotrebiteľským v zmysle zákona č. 634/1999 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zároveň ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Na základe toho súd prvej inštancie skúmal, či Zmluva o úvere neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a či táto zmluva má zákonom stanovené náležitosti. V danej spojitosti konštatoval, že zmluvnými stranami boli dojednané písomne iba tie podmienky, ktoré sú obsiahnuté v bode 5 Žiadosti o úver, okrem výšky RPMN. Túto uviedol žalobca v bode 6 tejto listiny v inej hodnote, takže v zmysle ust. § 44 ods. 2 Obč. zák. sa v tejto časti jedná iba o návrh žalobcu. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a žalobca nepreukázal, že žalobca písomne akceptoval túto hodnotu, Zmluva o úvere neobsahuje platný údaj o RPMN.

3. Ďalej okresný súd uviedol, že celková čiastka, ktorú sa dlžník zaviazal zaplatiť, je v Zmluve o úvere nepreskúmateľná, pretože pri 42 mesačných splátkach vo výške 37,94 eur, by dlžník zaplatil 1 593,48 eur a nie 1 713,48 eur, ako je uvedené v Zmluve o úvere. Celková výška spotrebiteľského úveru je pritom podľa § 9 ods. 1 písm. g) ZSÚ zákonom stanovenou podmienkou písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

4. Okrem toho, podľa súdu prvej inštancie, písomnou Zmluvou o úvere nebol vôbec dojednaný termín splatnosti splátok tak, ako je to stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ a zmluvnými stranami písomne

nebola dojednaná ani doba trvania zmluvy, resp. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako je to upravené v § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ. Nie je právne významné, že chýbajúce náležitosti žalobca uviedol v Oznámení o schválení úveru, nakoľko sa jedná o jednostranný akt veriteľa a nie o zmluvu, ktorá navyše pre svoju platnosť vyžaduje písomnú formu.

5. Okresný súd poukázal aj na nezrozumiteľný údaj, pokiaľ ide o výšku mesačnej splátky. V bode 5 žiadosti žalobcu sú uvedené dve sumy a to 65,59 eur a 37,94 eur. Pokiaľ by splátka bola dojednaná sumou 65,59 eur, tak pri 42 mesačných splátkach by žalovaný bol povinný zaplatiť 2 754,78 eur za pôžičku, ktorá mu v skutočnosti bola poskytnutá len vo výške 1.080 eur (táto skutočnosť vyplýva z listiny, predloženej žalobcom, s názvom „Platby O. Z. - 8500079659“). Potom odplata za poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.080 eur by predstavovala až 1 674,78 eur, čo sa v spotrebiteľských vzťahoch považuje za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Obč. zák. S ohľadom na uvedené zistenia uzavrel, že v zmysle ust. § 11 písm. a), b) ZSÚ je potrebné úver, poskytnutý žalovanému, považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Nadväzne súd prvej inštancie ustálil, že žalobca poskytol dňa 11.09.2014 žalovanému úver vo výške 1.080 eur, pričom žalovaný zaplatil celkom sumu 327,95 eur, preto je návrh v časti, kde sa žalobca domáhal priznania sumy 752,05 eur dôvodný, a v tejto časti žalobe vyhovel. Pokiaľ žalobca žiadal priznať vyššiu sumu, ako v skutočnosti žalovanému požičal, svoj nárok nepreukázal, dokonca ani nešpecifikoval uplatnenú sumu 1 265,53 eur, preto súd vo zvyšku žalobu zamietol.

7. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením dlhu do omeškania (po zosplatnení dlhu), priznal okresný súd žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 06.07.2015 do zaplatenia.

8. Žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku 1 265,53 eur s príslušenstvom, takže priznaním istiny 752,05 eur s prísl. bolo žalobe vyhovené v rozsahu 59 %. Po započítaní tohto úspechu žalobcu s jeho neúspechom (v rozsahu 41 %), súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18 %.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, čo do výroku o čiastočnom zamietnutí, žalobca a domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia v tejto časti v podobe uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi všetky žalované nároky. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že medzi zmluvnými stranami nebola dohodnutá RPMN, čo by malo mať za následok neuzavretie zmluvy. Zdôraznil, že pre vznik každej zmluvy platí, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak však ide o náležitosti fakultatívne, ich absencia má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Inými slovami, ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu, podstatné zložky vyplývajú z § 493 Obchodného zákonníka, a to dohoda o úvere a záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Hodnota RPMN nie je zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy, čo vyplýva aj zo znenia § 11 ods. 1 zákona č. 120/2010 Z.z. o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) - k), r) a y). Ak by totiž hodnota RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy, potom by citované zákonné ustanovenie nemalo žiadny právny význam.

10. Okrem toho podľa odvolateľa súd ani nezodôvodnil, na základe akých skutočností má za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec mohli legálne dohodnúť. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia, kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet, je pre formalistický prístup súdu jeho záver predčasný. Táto hodnota totiž nemôže byť predmetom konsenzu, nakoľko sa objektívne dohodnúť ani nedá, čo vyplýva v prvom rade z právne úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Ide teda o údaj nie dohodnutý, ale určený stanoveným spôsobom na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Inými slovami, RPMN nepredstavuje predmet záväzku, je to iba informácia, ktorú predpisuje zákon.

11. Nesprávna je podľa žalobcu aj argumentácia okresného súdu o absentujúcom údaji termínu konečnej splatnosti. Zmluvy totiž tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle čl. 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy. Z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu, podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ pritom nie je požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“. Pojmy „termín“ a „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale pojmy pre odlišné situácie. Podporne poukázal na závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol len, že žiada „zamietnuť žalobu o nároku náhrady trov“.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý výrok povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 752,05 eur vrátane príslušenstva a lehoty splatnosti) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. Z hľadiska procesnej ekonomie postačuje pre záver o vecnej správnosti napadnutého výroku zistenie opodstatnenosti (čo i len) jedného z viacerých samostatných dôvodov, na ktorých je (rozsudok) založený. Z takto vymedzeného hľadiska je potrebné konštatovať, že odvolacia argumentácia nie úplne korešponduje zásadnému dôvodu (bod 2 tohto odôvodnenia) označenému/pomenovanému okresný súdom v podobe deficitu kontraktačného procesu, keď údaj o RPMN v bode 5 - Údaje o požadovanom úvere sa odlišuje od údajov o RPMN v bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, t.j. po návrhu/Žiadosti žalovaného nasledoval úkon žalobcu, ktorý je potrebné hodnotiť ako návrh nový a to v dôsledku zmien, resp. odlišných údajov v ňom obsiahnutých (v porovnaní s návrhom žalovaného), po ktorom (úkone) však už nenasledovala nevyhnutná/obligatórna akceptácia zo strany žalovaného (§ 44 ods. 1, 2 OZ), v dôsledku čoho, ako správne uzavrel okresný súd, Zmluva o úvere neobsahuje platný údaj o RPMN.

15. Nadväzne je zjavne účelovou polemika odvolateľa ohľadne charakteru údajov o RPMN (či sa stanovuje alebo dohoduje), nakoľko argumentácia okresného súdu nie je založená na tom, že by predmetný údaj mal/mohol byť predmetom konsenzu. Podstatou jeho rozhodnutia je záver (správny), že zmluva musí obsahovať údaj o RPMN. V danom prípade však pri uzatváraní zmluvy nedošlo druhou zmluvnou stranou k akceptácii zmeny jej návrhu (čo je návrhom novým) ohľadne tohto údajov, čo implikuje záver o absencii tohto údajov. Dôsledkom opísaného je bez ďalšieho bezúročnosť poskytnutého úveru, čo viedlo odvolací súd k potvrdeniu napadnutej časti meritórneho výroku.

16. Relevantnej procesnej úprave založenej na pomerovaní miery úspechu tej-ktorej sporovej strany súčasne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto proti strane - žalovanému patrí voči nemu náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O konečnej/konkrétnej výške týchto trov (po posúdení uplatnených trov v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 os. 2 CSP.